

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Városház-utca 30. sz.

Hirdetések felvétele: a kiadóhivatalban,
ugy Polgár és Cziráky nyomdájában.

BOLDOG ÚJÉVET!

(A győri jótékony nőegylet Szilveszter-estélyén előadott „Újévi köszöntő“-ből.)

Havat szítd, jeget önt künn
Az öreg Szilveszter,
Hogy ne tudjon hazamenni
Magunk-féle ember.
Isten neki, ha már így van,
Maradjunk hát itten,
Kerekedjünk körbe szépen,
S számláljuk el hevenyében:
Mit adjon az Isten!

Mert — pardon, hogy közbeszóllok —
De mindenki tudja,
Hogy Istennek mindenhova
Elvezet az utja!
S különösen tombolákon
Jegyi vágyainkat;
Azért is be kell ismernem:
A reménység képe engem
Totál kézben ringat.

No de térjünk a dologra,
Szilveszter ur kérem,
Legyen szives besétálni
Azon hóféhéren.
Kis fiát, az új esztendő
Hozza, ez a dolga,
Mig mi azzal csevegélünk,
Addig ezt az öreg évünk
Vigye a po — — .

Iczi-piczi Nyolczvannolczka
Személyleírása:
Szája csendes, gyomra éhes,
Egész anyja mása.
Feje nagy, az esze kicsi,
Kezei bilincsben,
Homloka tele redővel,
Különös ismertető jel:
Pénze ennek sincsen.

No kis ember, a mily kecsés
A testi szépséged,
Bizonyosan olyan remek
Lelked léssen néked.
Mi, szerények, nem kicánunk
Más egyebet tőled:
Légy különben akármilyen,
Csak mindenkor tartsd meg híven
A következőket:

Hulldogáljon a zsebedből
Hőfürásként bankó.
Éljen a bölcs oly nyugodtan,
Miként a fajánkó.
Inkább adhatsz bankó mellé
Még fris egészséget,
S ha már elved spórolni kész,
Kinek-kinek vagy husz rőf ész —
A békesség végett.

Nincs rá szükség távolodjék
A világnak vége,
Ácsi farkas, ácsi bárány,
Maradjon a béke.
Koburg Ferdit a mamája
Ne bizgassa folyását,
Vaskanczellár, fakanczellár,
Fehér császár, fekete czár,
Puszizzák meg egymást.

Pisztolyoknak durranása
Búnszót ne fakassza.
Ne konogjon üres sziccel
A cárosi kassza.
Árca vagyon, etcetera,
Hajh ne vesszen kárrá,
Aki mint zánth, úgy arasson,
Akinek nincs, ne mulasson!
Mert „ne-mulass“ vár rá.

Régi, rozzant városházunk
Kerüljön már dobra,
Az új előtt fényeskedjék
Kisfaludy szobra.
Ne usszunk el pótadóban,
Sárban, porban, hóban,
Tündöklő gáz, tele színház,
Szép kacintás, vig kocintás
Légyen állandóan.

Szávay Gyula.

Van szerencsém a n. é. közönség figyelmét felhívni az
ELSŐ GYŐRI

UNALOM ÉS SZOMORUSÁG ELLEN

VALÓ
BIZTOSÍTÓ EGYESÜLETRE

melynek czíme:

„GARABONCIÁS DIÁK.”

Kivonat az alapszabályokból:

1. Ezen egyesületnek minden becsületes magyar ember tagja lehet, a ki a vidámságot szereti.
2. Egy pengő forint nem a világ.
3. Ez a bizonyos nem a világ a negyedévi biztosítási összeg.

4. Az egyesület tagjai ezért az egy pengő forintért **ingyen** kapják a Garabonciás Diák című heti értesítőt fertály esztendeig.

5. Minthogy az abonansok összetorlódása miatt az egyesület előbbi háza leomlott, az előfizetések postautalványon is elfogadtnak.

6. A többi a mi gondunk: lesz: — *a*) sokféle mindenféle, — *b*) mindenféle sokféle, — *c*) sok mindenféle, — *d*) ami lesz, az arra való lesz, hogy ne vessünk rajta.

A ki tehát a vidámságot szereti, az siessen magát biztosítani a „Garabonciás“-nál, s viszont a Garabonciás is biztosítatik számára.

Ez pedig ilyen szomorú velágban igen üdvösséges dolog!

A Garabonciás Diák előfizetési ára:

családapáknak,	egész évre 4 frt.	özvegyeknek, árváknak, városi hivatalnokoknak	negyed évre 1 frt.
családtalan apáknak és agglégényeknek	fél évre 2 frt.	egyéb jó embereknek	ugyanannyi.

Amerikai magyarok.

Az Amerikai Nemzetör legutóbbi számának hirdetései ezeláns kimutatást adnak arról, hogy miféle magyarok vannak Amerikában.

Aszongya:

„Magyar vendéglő“ Winterstein Vilmostul.“

„Hazai mód szerint készített izletes ételek vagy debreczeni kolbász Frankovits Gy.-nél.“

„Reiss H. magyar bank- és váltóüzlete.“

„Goldberger M. magy. bank- és v.“

„Magyar boresarnok a „Csikós“-hoz Frank D.“

„Minden magyar, a ki jó lábbelit akar, erőset, jót és meleget (tehát „jó lábbeli“ olyan is van, a melyik nem jó), azt Friedenstein Zs.-nál kaphat.“

„Magyar kertész Lichtenberger M.“

„Magyar fűszerkereskedés Fleischmann.“

„Álarczos kosztümök Rosenzweignél.“

„Legolesőbb ruharaktár Lobenstein és Koeser.“

„Magyar cipő-üzlet Weisz A.“

„Magyar bor, szilvalé, és liptói turó, szegedi paprika Friedmann és Feigenbaumnál.“

„Gyógyszertár Hobein Hermann.“

„Mrs. Rosalie Hosky magyar okl. szülésznő.“

„Lindenmeyr H. papirkereskedése.“

„Geiger J. szivargyár.“

„Étterem „Kossuth Lajoshoz.“ Weissmann Mór vendéglős.“

„Singer és Ebner ügyvédek, stb.“

Ugy látszik, az **amerikai magyarok** nagyobb része a budapesti Háromdob-utczából vándorolt ki.

Újév napja.

*A milyen az évnek a legelső napja,
Olyan lesz a többi, a mondás ezt tartja.
Én reggeltől délig mindig csak fizettem,
Délben égett, kozmás ételeket ettem.
Délután az óráim vittem zálogházba,
Este a bor döntött ruhástól az ágyba.
Ez lesz hát a sorrend ebben az új évben,
Azelőtt is így volt, ezután is így leszén.*

Egy agglégény.

Garabonciás Diák
imitt - amott.

Nem rossz! A h. polgármester a pénztári helyiségek átalakítása közben befalaztatta a régi ajtókat. Azokon vitték el a házi- és alapítványi-pénztár pénzeit. Jó lett volna ezeket az ajtókat már Laczának befalaztatni!

*

„Kisfaludy-kör“-t akarnak létesíteni Győrben. Ezen köralakításon nem kevesebbet fognak gondolkozni, mint a „kör négyesítésén.“

*

Stahlyt Veszprémből — mert ott civakodott a papokkal — ide tették Vargyas helyére. A ki a papnak nem köszön: átesik a küszöbön.

*

A városi tisztviselők ma délelőtt tisztelegnek a főispán előtt és „helyettes boldog újévet“ kívánnak neki.

A legnagyobb kincs.

Egy pogány király, ki nagy kedvét lelta a vitakozásban, egy értelmes zsidó papot hivatott egyszer magához, s az Isten mindenhatóságáról beszéltetett vele.

A rabbi beszélt is neki Istenről, az isteni kijelentések-, csodák- és intézményekről, a Mindenható nagysága- és jóságáról; és már-már hinni kezdé, hogy a király meghajol érvei előtt midőn ez e szavakkal fordul feléje:

— Bölcs mester! Hogy a te Istened egyetlen és valószínű, az — szavaid után ítélve — lehetséges; de valljon igazságos és igaz is e a te Istened?

— Maga az igazság eszménye! — feleli a pap.

— Akkor, bölcs ember, felelj ezen kérdésemre: miért lopta el az Isten Ádám oldalbordáját, mikor ez aludt, hogy abból asszonyt alakíthasson? Miért nem tette ezt is egyenes uton?

— Ezen találós kérdésre, hatalmas király, megfelelek; de esedezem, engednél egy napi gondolkodási időt, hogy annál biztosabban és állításomat érvekkel támogatva válaszolhassak.

A király megadván a gondolkodásra az időt, a papot elbocsátá.

*

A rabbi másnap korán reggel a királyi palota felé sietett. Egyszer csak nagy lárma ütö meg a füleit.

Tudakozódván a lárma okáról, azon választ nyeri, hogy a királyi kincstárból az éjjel egy értékes ezüst tárgy tűnt el; de helyette hasonló tárgyat aranyból találtak ott.

Erre a rabbi azonnal a királyi palotába ment és itt kihallgatásra jelentkezék.

A király elé bocsáttatván, így kezdi beszédét.

— Hatalmas király! Én voltam az, ki — eleve királyi bocsánatodra számítva — az éjjel kincstáraddban az ezüst tárgyat értékesebb, aranyból valóval cseréltem ki, kézzelfogható példával akarván szolgálni arra nézve, hogy Isten hasonlóképp cselekedett, a midőn Ádám apánk oldalbordáját álmában ellopta, de helyette a teremés koronáját, a legnagyobb kincset, — a nőt adta neki cserébe.

A király meglepetésében így felelt:

— Feleletteddel, bölcs mester, meg vagyok elégedve s ezen találó válaszdórt királyilag akarlak megjutalmazni; engedd azonban, hogy én is egy napi időt kérjek, míg ezen ígéretemet teljesítem.

Ezután a papot ismét elbocsátá.

*

Másnap reggel nagy lárma kelti fel álmából, s a mint kinéz, látja, hogy sok vén asszony van felállítva háza előtt, kiknek vezetője bebocsáttatást kér hozzá.

A pap elé bocsáttatván a vén asszony, egy irást nyújt át neki, melyet a királytól hozott.

Az irás tartalma ez volt:

„Bölcs mester! Itéleted szerint a nő a legnagyobb kincs a földön; azért úgy hiszem a legboldogabb halandóvá teszek, a midőn száz példányt küldök neked egyszerre a teremés ezen koronáiból!“

Hogy mit tett a rabbi, azt az irás nem jegyezte fel.

—rm.—

Veöreöshaydmássy Max

megjedzésey.

Cshilingel a szhán
A shikos otczhán,
Benne ülök én
És a thobiczhám.

Phiczi thobiczhám,
Hozódjál hozzám,
Cshókra ég a szhám,
Shenki az otczhán . . .

És a thubiczhám
Cshókot nyujt hozzám
S egy ottal a szhán
Feldölt az otczhán.

Nem illik.

A kis Andor az ebédnél kanalát a nevelőnőhöz vágja, mire az így utasítja rendre:

— Már megint micsoda dolog ez. Nem százszor megmondtam már, hogy a kanalát nem illik a — balkezedben fogni.

Andor ettől kezdve illedelmesen jobb kézzel dobálta nevelőnőjét.

Kanyargó.

Thália! Jöjj, láss, és győzz! Telt szíved és üres házzal fogadunk s erkölcsi nyereséggel megrakodtan eresztünk majd el. Nagy szó ez az „erkölcs!” Ez „ha megvész: Róma ledől s rabigába görbed.” Hát még te, szegény Thália! Azért igyekezzünk megmenteni a görbedéstől. Erkölcs hiánya meggörbeszt, pusztá erkölcsi siker kinyújtóztat. Melyik a jobb? Maradjunk az egyenesnél!

„Czigánybáró” lesz a beköszöntő. Helyes! Jó cigány ugyan megveri fiát, ha előszörre nyer, biztos forrásból irhatjuk azonban, hogy az igazgatónk nem tart igényt a jó cigány nevére, nem veri meg fiait, ha telt ház lesz is; tehát legyen.

A „Garabonciás Diák” szárnyacsattogtatva üdvözli legkedvesebb népét, melyben neki öröme telik s melynek benne is öröme szokott telni. Staniczli-számra állnak a cukrok s a borsok nagy raktárunkban: gyertek, gyertek, mind reátok szórjuk!

Ujévi versek.

1887-ről.

*Elaggott ez ée is,
Fehér volt a képe,
Amikor a haras
Szilveszter jött éte.*

*Nem sajnálta senki
Malatot mindenki,
Vig muzsika mellett
Ment a temetése.*

Kérdés.

Vajjon mily alakban toppan
1888 be,
Égből szálló áldás leasz-e,
Mely békét hord zárt karokban,
Vagy szuronynyal, karddal jön ő
S véres, átkos leasz a jövő?

Idegen arcz! Négy pakktáska
„Negyedév” van rája irva,
De belől mi? — az ő titka,
Nincs fináncz, mely belelátna.
Még most nevet, mi is véle,
De sirás lehet a vége!

Bernát Gazsi Nr. II.
nagy mondásaiból.

No ez már mégis csak borzasztó hideg: most olvasom, hogy az Appennini félsziget úgy befagyott a tengerbe, hogy csákányokkal kellett kivágni a jég közül.

A kőke di harangozó oda fagyott a harang köteléhez.

Egy vidéki lapnak minden előfizetője elfagyott.

A fehérvári állomáson minden leves koesonyává változott a hidegtől, a rostélyos pecsenye pedig esonttá fagyott. (Azt mondják, ez utóbbi eset kánikulában is előfordult már ott.)

Ma reggel különösen hideg volt: kifujtam egy pipa füstöt az ablakon, hát azonnal olyan keménynyé fagyott, hogy a szomszédban ólat építettek belőle a kőművesek.

Aztán esoda-e ilyen hidegben, hogy az emberek egymástól elhidegednek?

Flkához.

Bolond időben adtál rendez-vonst
Nékem, ki oly hű imádód vagyok,
A hó esett, a szél esudatúl fujt,
Orrom, fülem, tiz körmöm elfagyott.

GRI BUGRI.

- Hirt hoztam.
- Hadd hallom.
- Hó hegyek halmozódtak határainkon, a hírlapokat hiába hordatjuk, hiányzanak.
- Haszontalan hír.
- Hebegj hasznosabbat, hévvel hallgatom.
- Hétfőn Helén hitt házukhoz.
- Hiszem, hogy hiába.
- Himeztem-hámoztam, holnapra halasztottam, Helén haragudott, husángot hajított hirtelen hozzám, — hátamra huppant, hóba hevertem.
- Hm!
- Hihat hajlékukba, hiába hi!
- Helyes!
- Holnap Hedvignek hódolok!
- Helyesebb!

Tzompó Mihál levele a zü Násszáhol Tsörge Ádányhol.

Tisztós Nászom!

Mivelhogy itt vóna az ully esztendő mondok a Zuristen agygyon keeteknek bort buzát békességet lyó egésséget minden jót kívánok mind közönsegesen más ujság nines a riska tehén is főfordút no mondok e sé ér több ully esztendőket jó egésségbe osztég eementünk a tisztölendő pelébános urhol osztég főkösöntöttük az községi előljárássággal osztég eecer csak igen büdös szag lett mer a bíró uram oda tette az bagósögyvét az kálho vállára osztég elégett. No mondok bíró uram mán e nagy szégyön aszongya a pelébános ur hogy ne busujjon bíró uram de a bíró aszongya hogy mán ú most hogyan mennyen haza sapka nekü osztég a pelébános ur odaatta neki a kemény uri kalaptyát a bíró uram pegyig nem merte aszondani hogy ú neki nem kő osztég ugy ment végig a falun szúrbe meg ezilinderiumos kalapba osztég a gyerekek szalattak utána, hát igen eszigyöllötte magát osztég letette a bíró páczát. Más ujság nines csak egy doktor gyütt a falunkba aszongya hogy ú tyukszemet operál, hát evittem hozzá a bóbitás tyukot az nássasszonnak az félvak tyukját osztég aszonta, hogy a tyukszem a lábán van, hát kerestem is a bóbitás tyuknak a lábán szemet, de egy esipet szem se vót azon aszongya nászom hogy az én lábomon van a tyukszem, mán mondok ott csak emberszem lehet, de nagyon bizonyozott hogy csak mutassam meg a lábomat, hát lerugtam az tehénbőr esizmámat, csak ugy hullott ki belüle az szóma, osztég letekertem rula azt a rozsz lepödöt a mit kapezának huztam osztég odatartottam elejbe a lábomat aszongya hogy nem lát rajta semmit, mer nines az lábom mosval, hát mondok a lúnak szokták a lábát mosnyi de az ember nem szokott ilyent tennyi, osztég kiküdütt. Más ujság nines csak az hogy a Juezi férhöl akar mennyi az Kereplős Janesihol mondok várgyanak míg keetek haza gyünnek aszongya hogy hát iryak keeteknek mer sürgös, mondok híd el a legényt hagy vizitájjom meg, osztég el is híttá. Körülnéztem hát nem vót se sánto se vak, osztég aszontam neki tácsd ki a szádót a fogaidát hagy óvassam meg, osztég megóvástam hát csak 30 egy foga vót mondok hát hun van egy fogad aszongya nem is vót több, mán mondok a nem igaz, mer a tanéttó ur is azt tanétotta a zoskolábo hogy 30 két foga van minden böcsületes embernek, aszongya a Janesi hogy bizonyosan rozszó óvastam, hát megin kítátotta a száját osztég a Juezival óvastuk, a melliket ehattuk azt a Juezi téntával békente megin csak 30 egy gyütt ki eere aszonta a Janesi hogy nem tuggya hová lett az a zegy foga, no mondok hát nem is kapod meg a Juezit mer aki ojan taráta hogy még aara se tud vigyázni a mi a szájábo van, az hogy tudna aara vigyázni amit szerez. Hát eement az Janesi nagy búsan osztég mindig a fogát keresi még a palláson is más ujság nines csak a Juezi elesett az jégen osztég ojan lett a zóra mint egy széttörött paradicsom melhöz hasonló lyókat kívánván

marattam Hú nászo

Tzompó Miháj özvegy.

Gyors utazás.

- Kik utaznak leggyorsabban?
- Az új házások: mert reggel még csak a jöremény fokánál vannak s este már az egyesült államokban.

Sagát Sepi ultimói.

Nagyszerűen van kiokoskodva, hogy Szilveszterkor reggelig mulatunk. Legalább joggal igényt tarthatunk újév délelőttjén, — mikor az az istentelen sok gratuláció jön — az alvásra.

Nyomattam különben 100 drb névjegyet. Ezeket fogom markába nyomni titokzatos jelentőséggel mindenkinek, aki nálam gratulál. A névjegyek oldala ilyen:

Sagát Sepi.

Viszont minden jót kíván

./.

Képzelem, mennyire meg lesznek tisztelve véle feleim!

A nőgyelet tegnapi tombolája valami nagyszerű volt! Egy kcaternómmal pénztárczát nyertem. Pályadíjat tűzők ki az olvasóköröknek, fejtsék meg, mit csináljak én e nyereeménynyel? (A helyesen megfejtőnek odadom a tárcza — tartalmát.)

Szóról-szóra.

Megverte István bá't a sógora, hogy hat hétig nyomta az ágyat. Törvényre került a dolog, s a panaszos atyafi beállit a kir. ügyészséghez, megkérdezni, hogy áll a sor.

— A tekintetes ügyész ur már beadta vádindítványát a tek. törvényszékhez, meg kell tehát várni, míg onnan megkapja. Hát csak várjon nyugodtan, bizonyosan megkapja.

— Igenis kéremalássan — feleli István bá' s ki-megy a hivatalszobából.

Ez reggel 9 órakor történt. Az iktató hivatalnok, ki felvilágosította, bemegy délután a hivatalba s az ajtó előtt találja a kérdezősködőt, ki letelepedett és nyugodtan szalonnázott.

Hát maga megint itt van? — kérdi tőle.

— Igenis, mert azt tetszett mondani, megtisztölöm, hogy várjam meg, mit határoz a tek. törvényszék. A boldogtalan szóról-szóra értelmezte az iktató szavait.

Fridoiin.

Üdvözlés közben.

— *Ah Alfréd ur ön nem tudja mi a dic!*

— *Dehogy nem: nagysád; ahol nincs hegy sem völgy, de még csak domb se ott sik van.*

— *Köszönöm, hogy jelen volt atyám temetésén, Réssvéte valóban meghatott.*

— *Nagysád nincs mit köszönnie szívesen tettem.*

A harangöntők.

Kedves laptársunk, a Közlöny, aki üres óráiban sokszor akarata ellen való éleket hord hasábjain, nem régiben Schiller „Harang“-jából hozott egy kis fordítást. Furesán kongott az nagyon, clannyira, hogy a „Borsszem Jankó“ bolondgombái közé került. A közönség neheztelt a poétafira, amiért megeselekedte a verset; a poétafi neheztelt a „Gy. K.“ szerkesztőre, amiért beleselekedte a lapba művét; a szerkesztő neheztelt a „szakértő“-re, amiért a beleselekedést javallta. Mindhárman neheztelnek a Jankóra, amért kibogarázta a mívet. Mi nem neheztelünk érte, de megjegyezzük, hogy ugylátszik, odaát sok hajdu van, aki ért a harangöntéshez.

Bájenérhalmi Malvina.

— Maresa te! Maresa! vigyázz el ne égesd a rántást. Ma egy fiakkeros lova megdöglött az ablakom alatt. Borzantó esemény. Feldolgozom balladának vagy romácnak, kétségen kívül ez lesz a legjobb költeményem.

Egy bús paripa szomorú halála.

Maresa te mielőtt a gombócot gyurnád megmosdám a halzsíros kezeidet.

*Hajdan deli vállaidon hevesen cipeléd
Délceg loagod a vitéz Brekemjét.*

— Te Maresa valami szagot érzek, bizonyosan a petroliumot öntötted viz helyett a gombóczba.

*Harcban ropogó dinamit, fene kardok
Érték becses oldalodon: te is álltad a harcot.*

— Maresa te! Tégy a levesbe rimet is, akarom mondani petrezselymet!

*S hej te szegény paripánk: ez a vég
Rudhoz kötött a silány buga nép.*

— Maresa te! szaladj át a mészároshoz, aztán hozz egy fél font birkahust, de vigyázz nehogy jambusi mértékkel, akarom mondani vigyázz, hogy jól mérjen a hunezfut.

Huztad szomorogva fiakkerozat

S bus gondolatok lehuzák agyadat.

— Mit bögsz te prózai lény! Máskor jobban vigyázz a kezedre, akkor nem égeted el. No most hallgass mert a Múza ő nagyságával conversálok.

Végül a kemény kövezet tetejébe

Roppant a sorány borodád: Ez elég lesz

Búbánatos élet e szót rebegéd

S párad a hideg levegőbe vetéd.

— Maresa te hadd ott a rántást, szaladj ezzel a gyönyörű verssel a postára, vagy ne szaladj majd elmegyek én magam, hadd lássák arczomon, szellemem sugárzását, a költői fényt.

A bíróságnál.

— Ön vádolva van, hogy Fekete Andrást a multkor este fejbe verte.

— Nem igaz, tekintetes uram, F. András elesett és a kőbe vágta meg a fejét.

— Be tudja ön ezt bizonyítani.

— Igenis, ha tetszik megmutatom a követ, a melyben a fejét megütötte.

Bé — Cé.

Vendéglőben.

Vendég. Soká várjak még arra a szeletre?

Pinczér. Kérem: két-percz.

Vendég. Ezelőtt egy órával is azt mondta.

Pinczér. Kérem én nem is játszhatok a szavammal.

Csetneki muskotály.

Tegnap este szokás szerint megnéztem mit csinálnak a „Körben.“

Egyik a „Nemzet“-nek hasalt neki, másik az „Egyetértés“-be takaródzott, egy harmadik a „Pesti Napló“ betüit falta egy éhes kuvasz mohóságával. A nagyobb rész, egy hangos torku kortes-vezér szavait hallgatta tátott szájjal, aki thema gyanánt Tisza Kálmánt vette pergő nyelvére, amiért ránk tukmálja a trafikot (hogy szivná el maga) pedig rosszabb a hátra-menésnél is.

Csakhamar én is alakítottam egy komániát; s rakva a vizit, ugy a kártya mögül kiáltottam el magam: aki finom csetneki muskotályt akar pipálni: itt a kostök, lehet tölteni.

Általános pipaszurkálás volt szavaimra a válasz s mindenki sietett, hogy első legyen az isteni füst kéjének élvezetében; egy pillanat alatt 30 pipa öblös gyomra temette magába jól kitömött dohányzaeskóm kiürített tartalmát.

A végig láb zsidó, gondolom igen keveset érthet a csetneki dohány elbirálásához; mégis az első füstfelleg kibocsátása után megkoczkáztatta a mondást, hogy ha ez a dohány csetneki muskotály, akkor ő alighanem II-ik Napoleon. Vig Muki megengedte, hogy e dohány csetneki máskotály, de szidott, hogy minek kevertem közé azt az átkozott disznósörtét, Palya bácsi vésztyjósoló arczsal veri ki a pipájából; azt gondoltam, duelumra készül. Szerencsémre nem, csak fenyegetően azt mondta, hogy ne ámitsam el többé! mert ennek a dohánynak a füstjéhez hasonlítva, a szárított krumpliszár füstje valóságos havanna-illat. Néhányan erősen prüszköltek, másokat göresös köhögés fogott el, egy meg a tükörben titkon arról akart meggyőződni: meg van-e még nyelvén a bőr?

Miközben minden pipa kiürült.

Azt már most tudták, hogy rutul be vannak esapva, de hogy mi lehet voltaképen ez a dohány kinézésü büdös valami: abban nem bírtak megegyezni. Elkeresztelték lósóskának, krumpliszárnak, tormaszárnak, torzszárnak. Denique nem bírták kitalálni.

Végre én vágtam nekik oda: Szégyeljétek magatokat, ez az u. n. M. K. trafik dohány.

Szerkesztői üzenetek.

Sutor ne ultra crepidam! — **Életemből.** No ez is ekes hajtás ám a Helikon szélén termő fűzfákról. Aszongya:

Agg M. Bpest. A lap megy. Apróságok jöjjenek. Hosszabb ezikkkel el vagyunk látva. — **Bakator.** Még nincs kiforrva. Gyakorolja magát egy-két évig, és csak azután állítson be hozzánk. — **K. J. Pápa.** Hogy ön ezipészségét, azt ne szégyenelje, hanem hogy ilyen rossz verset kalapált össze, azt minden erejéből szégyenelje. Olvassa csak el figyelmesen versének azt a részét:

Olyan sötét az éezaka
Mint a lelke midőn látta
Hogy te csak hitegetel
Én rám fittyet vetel
Nem is vótál jó jány soha
Ezér köserü az élet no ha!

Életem.

Oh be ádáz tengervésztyől zajgó
Szívszerelem harmatának dala
Mely bíbor korány vésztyajtó
Üdvömmnek lohadt tüze hamva.

Guriga. Versét csak itt közölhetjük. Ha jobbat ír beljebb is kerülhet.

Pech.

Ábrándoktól telt kebellem
Mentem ablakod alatt.
Gondolván, hogy ott meglátom
Bájos alakodat.

Nem vótál ott s hogy tudassam
Veled jelenléteimet,
Fütyöltem telitorokkal (?)
Ah te kedves éneked.

Ó és pehek legnagyobbja
Helyetted az atyád jött
S engem istenigazába
Ugy fültövön teremtet, (prosit)

Hogy azóta elment a kedvem
Ábrándozni terólad,
S keresek egy új idedált
Kinek atyja nem oly vad. —

(Mint ez a vers. Szerk.)

GURIGA.

Felelős szerkesztő:
GÁRDONYI GÉZA.

Párbeszéd.

— Melyik a legjobb pótkávét?

— Kétségkívül a **Lenck-kávét.**

— Milyen származásu gyártmány ez? — **Hazai gyártmány.** — De vajjon versenyképes-e? —

A legnagyobb mértékben, mert

máris mindenünnen kezdi kiszorítani a külföldi pótkávét, ami különben természetes is, mert a **Lenck-kávét** aroma, illat, iz és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az összes eddig ismert pótkávét. — Hol kaphat az ember mintákat? — Levelezőlapon kifejezett kívánságra **Lenck S.** nagykereskedőháztól Sopronban. — Nagyban hol lehet megrendelni? — **Schmidt S.** urnál, Budapest, VI. gyár-uteza 6. — Köszönöm; még ma rendelék. — Élvezd a külföldi pótkávét, kapj mindannyiszor kólikát s akkor tudd meg, hogy van Lenck-kávét is a világon.

